

KRESNIČKE

Glasilo OŠ 27. julij Kamnik

Šolsko leto: 2021/2022

Naslovnica: Arta Beqiri, 5. razred

Uredniki: učenci 5. in 6. razreda in učiteljica Nataša Planko

Ob koncu leta na OŠ 27. julij Kamnik vedno pripravimo glasilo Kresničke. V njem so likovni in literarni prispevki učencev od 1. do 9. razreda in številne fotografije, ki predstavljajo dejavnosti, ki smo se jih v letu udeležili.

Niko, 9. razred

ZAPOSLENI NA NAŠI ŠOLI

Šolo obiskujejo učenci. Za kakovostno šolanje pa se trudijo zaposleni. Osmošolke so opravile intervjuje z nekaterimi delavci na šoli.

V razredu smo izžrebali, kdo bo intervjuval katero osebo. Jaz sem izžrebala ravnateljico Jasno Lampe.

Zakaj ste se odločili za delo ravnateljice in koliko časa že opravljate to delo? Kje ste dobili inspiracijo za delo?

To delo opravljam že trinajsto leto. Pričakovala sem, da bom bolj povezana s šolo in učitelji. Temveč

temu ni tako, delo je povezano z občino Kamnik in z ljudmi, ki ne spadajo v šolsko okolje.

Ali je to vaše prvo delo?

Ne. Pred delom ravnateljice sem opravljala delo učitelja na tej šoli. Učila sem športno vzgojo.

Na katere šole ste hodili?

Naprej sem hodila v osnovno šolo, srednjo in potem obiskovala Fakulteto za šport.

Kakšno se vam zdi to delo? Kaj vam je všeč in česa ne marate?

Ta služba pričakuje veliko demokracije in zahteva zelo timsko delo.

Koliko časa preživite v službi? Ali je težko biti glavni na šoli?

Včasih 8ur, pride pa tudi dan, ko sem na delu več kot 8ur. Mi je prijetno, da sem glavna.

Katero delo v šoli se vam zdi najtežje?

Vsako delo ima kakšno stvar, ki je težavna, ampak če delaš delo s srcem in veseljem ni nobeno delo težko.

Se v službi dobro počutite? Ali z veseljem opravljate delo?

Obožujem, kar delam in se seveda dobro počutim v svoji službi. Rada opravljam ta poklic in z užitkom pridem v šolo.

Bi radi opravljali kakšno drugo delo?

Ne bi.

Kaj bi še povedali svojim učencem o sebi?

Hočem sporočiti, da bom imela spoštovanje do vsakega dokler ga boste vi imeli do mene. Če se boste vi do mene lepo vedli in bili prijazni, bom vedno na vaši strani, ko bojo kakšne težave.

Brina, 8. razred

Predstavila bom našo tajnico. Izbrala sem jo zato, ker sem jo želela bolje spoznati. Ime ji je Romana.

Zakaj ste se odločili in kje ste dobili navdih za to delo?

Opravljal sem težke službe. Želela sem si lažjo službo in več časa zase.

Ali jo z veseljem opravljate?

Zelo z veseljem.

Koliko časa že opravljate to delo?

Opravljam ga že eno leto.

Koliko časa preživite v službi?

V službi preživim pet ur.

Katere šole ste zaključili?

Zaključila sem Visoko ekonomsko fakulteto.

Kaj delate v prostem času?

V prostem času se rada sprehajam s psom. Zelo rada športam. Veliko kuham, izdelujem pa tudi svojo kozmetiko.

Monika, 8. razred

Svit, 3. razred

Eneja, 3. razred

Izbrala sem kuharico Klavdijo. Njo sem si izbrala, ker si pri kosilu pomahava. Tudi prijazna je.

Zakaj ste se odločili za to delo?

Za to delo sem se odločila, ker zelo rada kuham in ustvarjam.

Koliko časa preživite v službi, zanima pa me tudi, če se v njej dobro počutite?

V službi preživim osem ur dnevno pet dni na teden in se pri svojem delu počutim odlično.

Ali je to vaša prva služba?

To ni moja prva služba.

Kakšno se vam zdi to delo?

To delo se mi zdi umirjeno, zanimivo, manjka pa mi malo več kreativnosti.

Na katero šolo ste hodili?

Hodila sem na srednjo šolo za gostinstvo in turizem, nato pa turistični faks na Bledu.

Kaj delate v prostem času?

V prostem času pišem poezijo in se ukvarjam z glasbo.

Kaj najraje skuhate za svojo družino?

Za svojo družino najraje skuham kaj mehiškega, na primer tortilije.

Klara, 8. razred

Naredila sem intervju z našo so razredničarko Ano.

Kako se imenuje vaš poklic?

Specialna in rehabilitacijska pedagoginja.

Koliko časa že opravljate to delo? Ali je to vaša prva služba?

To delo že opravljam 5 let. Ja, to je moja prva služba.

Zakaj ste se odločili za to delo in kje ste dobili navdih za to delo?

Ker rada pomagam drugim ljudem. Za ta poklic mi je povedala sorodnica.

Kakšno se vam zdi to delo? Kaj vam je všeč in česa ne marate?

Zdi se mi zelo pestro in dinamično. Všeč mi je, da so drugi dobre volje, ker jim pomagam. Nikoli mi ni dolgčas in tudi jaz se ves čas veliko učim.

Ali z veseljem opravljate to delo? Se v službi dobro počutite?

Ja, z velikim veseljem in v službi se počutim dobro.

Koliko časa preživite v službi?

Odvisno od dneva. Po navadi pa od 7.30 do 13.30

Ali bi raje opravljali drugo delo?

Ne bi opravljala drugega dela.

Kaj so vaši hobiji?

Risanje, reševanje križank, sprehajanje kužka in peka slaščic.

Povedali ste, da radi pečete slaščice. Ali radi tudi kuhate? Kaj najraje skuhate?

Ja, zelo rada kuham. Najraje različne testenine in sladice.

Manca, 8. razred

Mateja, 3. razred

Zejnje pa je razmišljala o njenem počutju na naši šoli.

Naša šola je prijetna. No ne ravno vsak dan.

Naši učenci so posebni. Eni so tiho kot miši eni pa tako posebni, da kričijo, govorijo grde besede in ne skrbijo zase. Razmišljam in mislim, da imajo mogoče probleme doma in da take besede slišijo doma. Potem pa v šoli drugim govorijo grde besede, da se počutijo pomembne.

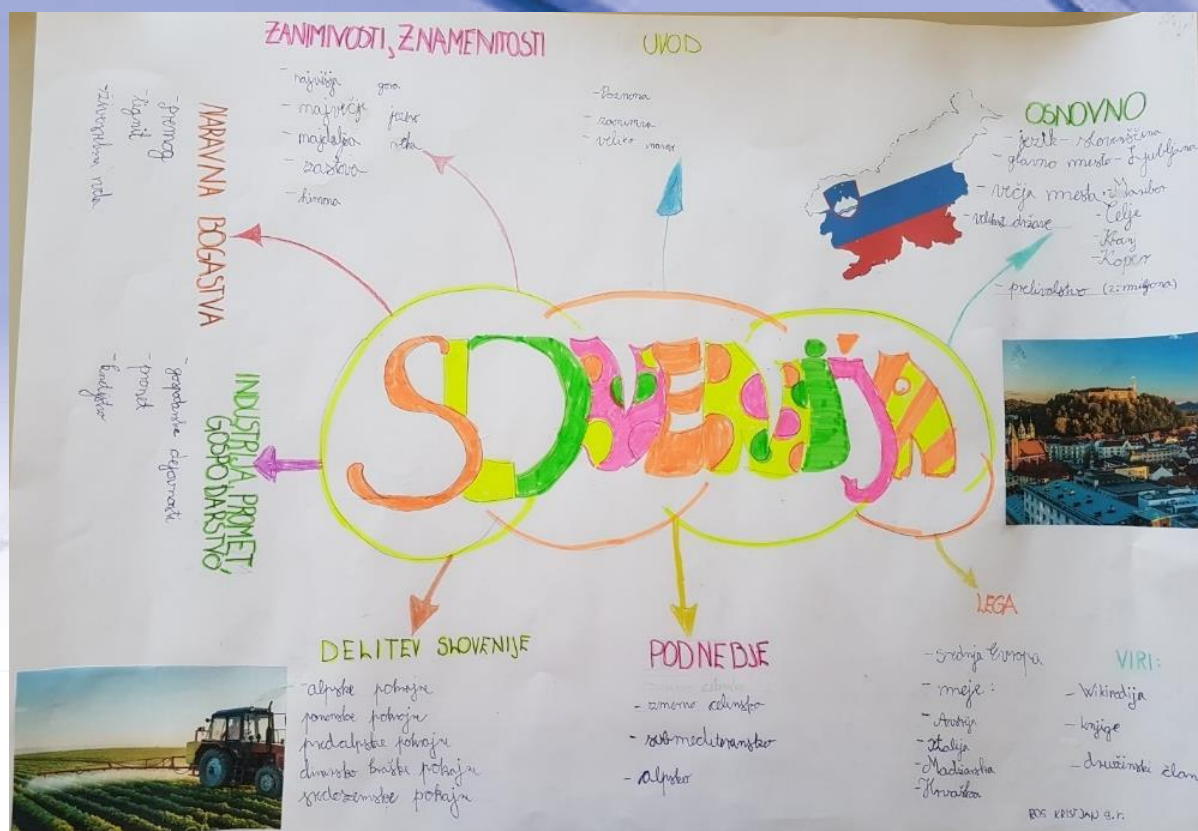
Vem, da to ni moj problem, zato se brigam zase. Tudi jaz imam probleme doma, ampak to ne pomeni, da bom nesramna do sošolcev. Vem, tudi jaz kdaj rečem kakšno grdo besedo in potem mi je žal.

Ko tole pišem, se smejemo in klepetamo. Torej tudi tisti učenci, ki so velikokrat nesramni, so lahko prijazni. Na šoli je velikokrat lepo.

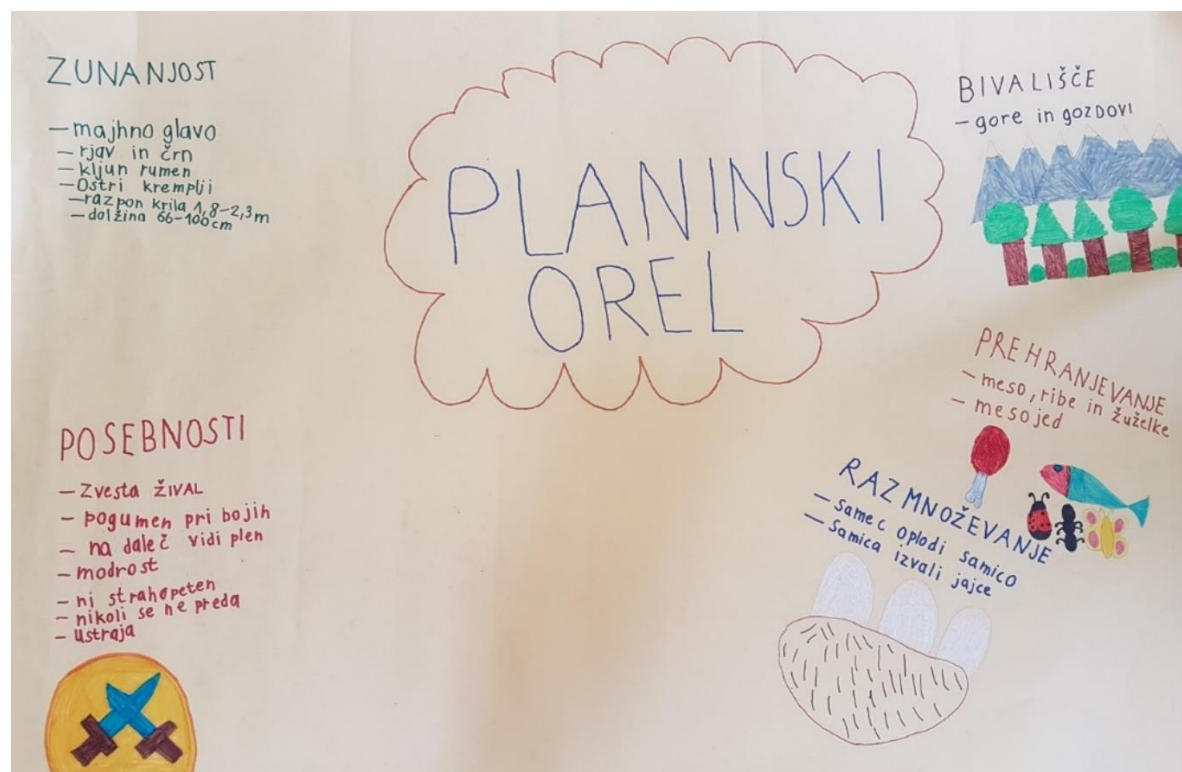
Zejnje, 7. razred

Mark, 5. razred

Kristjan, 9. razred

Mark, 5. razred

NAŠI DOMAČI

1. november je praznik spomina na mrtve. Učenci so se spominjali svojih pokojnih in razmišljali o tistih, ki so z njimi vsak dan.

1. novembra sem se spomnil svojega dedija

Moj dedi Stane Dejak se je rodil 7. maja leta 1952. Na isti dan je imel tudi god. Po poklicu je bil šofer tovornjaka v Cestnem podjetju Kranj (CPK). Imel je 3 otroke. Dve hčeri, Simono, Andrejo in enega sina Anžeta. Zelo rad je imel vse 4 vnuke. Tri vnukinje, Saro, Niko in Sandro in enega vnuka, mene. Vsem ljudem je vedno rad pomagal, bil do njih prijazen, dober srčen, iskren, tudi pošten.

Na 1. novembra se spominjamo vseh mrtvih, med njimi je tudi že 9. leto zapored, moj dedek. Izgubil sem ga, ko sem imel komaj 6 let in ga vsak dan bolj pogrešam, saj bi mi njegova opora in pomoč prišla še kako prav.

V spomin mu vsako leto prižgemo svečko na pokopališču v Komendi, kjer je pokopan.

Kristjan, 9. razred

1. novembra sem se spomnil moje babi, ki je ni več z nami.

Babi me je enkrat rešila s ceste. Z babi sva se skupaj igrala v dnevni sobi. Vedno me je spravila v smeh. Skupaj sva hodila na sprehode in se zabavala. Ko sem bil star 4 leta, sem od nje za rojstni dan dobil svojega mačka. Ko sem bil slabe volje, me je vzela v naročje. Naučila me je, kaj lahko jem in kaj ne. Rekla mi je, da imam enake barve oči kot ona.

Dve leti pred koncem je hudo zbolela. Bilo mi je dolgčas, ker se nisem mogel igrati z njo. Nekega večera je umrla. Vsi smo bili žalostni, da se nismo mogli posloviti od nje. Drugi dan je bila v vežici. Tri ure pozneje so jo pokopali. Moja babi bo za vedno ostala v naših srcih. Pokopana je v Komendi.

Niko, 9. razred

Opisal bom svojo babi, ki je bila atijeva mama.

Spomnim se je, ker mi je dala veliko za jesti. Velikokrat je naredila dunajski zrezek. Moja babi je bila prijazna in tudi stroga. Kupila mi je angelčka, ki ga imam v sobi na polici. Dobil sem ga za prvo sveto obhajilo in me spominja na babi. Ko sem bil majhen, me je prišla pogledat v porodnišnico. Večkrat je bila na mojem rojstnem dnevu in pokazal sem ji mizo in stole, ki sva jih z atijem obnovila. Velikokrat sem šel tudi jaz v Tunjice in ji pomagal.

Ko je bila bolna, je bila dolgo v bolnici. Šel sem jo obiskat. Pozneje je zaradi korone nismo smeli obiskati. Malo sem ji podoben.

Pokopana je v Tunjicah. Včeraj sem prižgal svečo in malo postal ob grobu.

Nejc, 9. razred

Noj dedi je star 61 let. Zelo je kulturnen, pošten do drugih. Pri vsakem delu rad pomaga tudi, če je že v pokoju.

Ima gradbeno firmo, v kateri ima 2 delavca. Dela že okoli 40 let. Živi v Radomljah v svoji lastni hiši. Do mene je vedno prijazen, razen ko ga živciram. Ko ga poslušam, mi kupi vse, kar si zaželim. Kadar dela blizu doma, grem s kolesom z njim delat. Po končanem delu mi vedno plača. Ko ga ne poslušam, me tudi kdaj krega. Ima me zelo rad. Pri vsaki stvari mi daje nasvete. Ko sem priden, mi dovoli, da grem povsod z njim.

Ernad, 9. razred

Jaz imam oba svoja starša rad.

Pri starših mi je všeč, da sta prijazna. Oba sta zadovoljna, ker v šoli dobivam lepe ocene.

Meni so všeč drugačna oblačila, kot jih imata onadva.

Vedno me oči pelje k zdravniku, če je kaj narobe.

Mami mi vedno pripravi malico, če sem lačen.

Pri starših mi ni všeč, ker mi vedno težita, naj jima pomagam pri težkih opravilih. Ko pospravim delavnico, oči zavpije: »To ni dobro pospravljeno! To boš naredil še enkrat!«

Ni mi všeč, ko moram počistiti kopalnico. Mami me pošlje v klet iskat margarino in tega ne maram.

A še vedno moram imeti starša rad, ker skrbita zame.

Niko, 9. razred

Ko sem bil majhen, sta bila moja starša stroga.

Nista mi dovolila, da sem počel, kar sem hotel. Večkrat sem jih dobil po riti. Ati me je udaril, če sem nagajal, mami pa, če sem se afnal v kopalnici. Ko nisem ubogal, sem moral v kot. Če sem kaj ušpičil, se je ati jezil na mami in to mi ni bilo všeč. Ati je strog, a tudi prijazen.

Na živce mi gresta, če se kregata. Ko ati udari po mizi, grem v svojo sobo.

Čeprav mi velikokrat ni bilo všeč, če sta bila huda, zdaj, ko sem večji vidim, da sta mi le želela dobro.

Nejc, 9. razred

Eneja, 3. razred

Moja starša sta mi všeč, ker mi dovolita uporabljati mobilni telefon.

Všeč mi je, ko z očijem kaj delam in ker mi poleti dovoli, da se vozim z motorjem. Ni mi pa všeč, ko se dere in ko mi ne dovoli iti za računalnik.

Pri mamici mi je všeč, ker dobro kuha in ker mi dovoli, da grem ven. Ni mi pa všeč, ker mi včasih ne pusti telefona in mi ne dovoli, da bi šel sam iz šole.

Kristjan, 9. razred

Moja mami je Barbara.

Pri njej mi ni všeč, da ko ji želim dati objem, mi ga da zelo na hitro ali pa me zavrne. Ni mi všeč tudi to, da ko jo nekaj prosim, ne izpolni tega, ampak mi takoj naloži še kakšno dodatno delo.

A veliko želja mi izpolni takoj ali pa čez kakšen dan in to mi je všeč. Všeč mi je tudi, da mi včasih, ko ne vem, ali mi bo vse uspelo narediti, pomaga pri organizaciji. Potem imam vse narejeno.

Klara, 8. razred

Mateja, 3. razred

Moja mami vedno je in vedno bo skrbela zame.

Do 13. leta nisem smel stran od bloka. To mi je šlo zelo »na jetra«. Pri 14. letih sem šel prvič na daljšo pot. Takrat sem bil vesel. Zunaj sem bil vedno priden in mami je vame dobila zaupanje. Ker mi je zaupala, mi je dovolila, da sem zunaj vedno več. Še danes ne delam bedarij in lahko grem že v Ljubljano.

Vesel sem, ker mi mamica zaupa.

Ernad, 9. razred

Moja starša nista zelo stroga, ampak pri nekaterih stvareh mi gresta na živce. Zdaj, ko je zimski čas in se znoči hitreje, bi se jaz dobila s prijatelji ob 17h, a ker je temno, mi mami ne pusti.

Ko greva skupaj v trgovine, mi kupi strgane hlače, toda vedno mi reče: »Da jih ne bi nosila v šoli!« Vseeno jih nosim.

Ko hočem skuhati nekaj novega, vedno nekaj komentira. Opozarja me, da ne bi česa pozabila dodati in na koncu sem jaz živčna.

Pri očiju mi gre na živce to, da takrat, ko mu hočem nekaj razložiti, gleda v telefon ali me sploh ne posluša. Kasneje me pa vpraša: »Kaj si prej nekaj govorila?«

Ko se nekam odpravljava, ga vedno čakam in po navadi zamudiva.

Všeč mi je, da mi obadva dovolita zelo veliko stvari. Brez slabe vesti mi privoščita vse. Opozorita me na slabe stvari in na to, kaj se lahko zgodi. Všeč mi je, ker se imamo skupaj lahko zelo dobro. Svetujeta mi, kaj je zamene najboljše.

Brina, 8. razred

Moja starša sta Anica in Borut. Mami prijateljice kličejo Ani in je zelo prijazna. Moj ati je včasih strog, a vem, da mi želi dobro. Pri njima sovražim to, da me, ko gremo v trgovino, ves čas sprašujeta, zakaj sem žalostna. Pa sploh nisem.

Všeč mi je, ker me oči vzame s seboj v službo, ko nima preveč dela.

Ko dobim dobro oceno, mi mami ali oči kupita darilo.

Zelo sem vesela, da ju imam!

Monika, 8. razred

Jaz imam oba svoja starša rad.

Pri starših mi je všeč, da sta prijazna. Oba sta zadovoljna, ker v šoli dobivam lepe ocene.

Meni so všeč drugačna oblačila, kot jih imata onadva.

Vedno me oči pelje k zdravniku, če je kaj narobe.

Mami mi vedno pripravi malico, če sem lačen.

Pri starših mi ni všeč, ker mi vedno težita, naj jima pomagam pri težkih opravilih. Ko pospravim delavnico, oči zavpije: »To ni dobro pospravljenost! To boš naredil še enkrat!«

Ni mi všeč, ko moram počistiti kopalnico. Mami me pošlje v klet iskat margarino in tega ne maram.

A še vedno moram imeti starša rad, ker skrbita zame.

Niko, 9. razred

Aleš, 1. razred

Moj mami praznuje dan žena. Moja mami delo v Ljubljani, je medicinska sestra. Moja mami rada kuha. Pomaga mi pisati domače naloge. Moja mami se z mano igra namizne igre. Rada bi več prostega časa, da bi se spočila.

Leonardo, 8. razred

DECEMBRSKO VESELJE

Decembra nas razveselijo trije možje. Tretješolci so se jim priporočili.

DRAGI MIKLAVŽ,
BIL SEM PRIDEN. PROSIM.
PRINESIMI ROBOTNA
DALINCA. AVTO NA
DALINCA. ŽOGO.
KOMI ČAKAM DA PRI
DEŠ. ANDRAŽ TRAVEN

DRAGI MIKLAVŽ,
BILA SEM ZELO PRIDNA.
VČILA SEM SE.
PROSIM, PRINESIMI BAR
BIKO, ŠOTOR. ZELOS
LEP
TEJA

DRAGI MIKLAVŽ,
JAZ SEM PRIDEN. IN
RAD BI IMEL ŽOGO.
PLEBLEJD, SE STAVILJA
NKO-ABECEDA.

SVIT

ŠOLA V NARAVI

Učenci od 3. do 9. razreda so bili v februarju v šoli v naravi. Spoznavali so kraški svet in lepote Rakovega Škocjana.

Odšli smo v šolo v naravi, v dom, ki se je imenoval ČŠOD Rak.

V domu Rak smo se veliko naučili. Seveda smo se tudi veliko gibal. Vsak dan smo se sprehajali in raziskovali razne jame. Spoznala sem tudi jamo, ki se imenuje Kristinina jama.

Sobe so bile zelo lepo urejene. V naši sobi smo imeli tudi svojo kopalnico. Po kosilu in večerji smo za kratek čas dobili svoje telefone. Ponavadi, če smo bili pridni, smo lahko hodili po sobah. Aja, tega pa ne smem pozabiti, tudi s kanujem smo veslali po reki Rak.

Lušno je bilo in veliko smo se naučili in res sem uživala.

Kristina, 7. razred

Odšli smo v Rakov Škocjan.

Ko smo prišli v Rakov Škocjan, smo se spoznali z učitelji iz ČŠOD. Potem smo se odpravili na sprehod v Zelške jame. Najboljše mi je bilo, ko smo kurili na razne načine. Kurili smo na deske, vžigalice, kresilo. Na desko smo zakurili tako, da smo imeli vato in pepel. Vato

smo dali na dva dela. Na en del smo posuli pepel. Drugi del vate smo položili na prvi del vate. Vato smo valjali v palačinko. Ko je bilo trdo in dobro zavito, smo z desko začeli valjati po vati. Kmalu je zagorelo. Meni je bilo super. Imeli smo se fino.

V petek smo odšli na avtobus in domov.

Alen, 7. razred

Dne 14. 2. 2022 smo se odpravili v šolo v naravi, v Rakov Škocjan. Tam smo delali veliko stvari.

Hodili smo, plezali, raziskovali in se učili. V torek zjutraj ob 7:20 smo imeli jutranjo telovadbo. Ob 8:00 smo imeli zelo dober zajtrk. Igrali smo tudi nogomet, badminton, namizni tenis, tenis in skrivalnice. Iz naravnih materialov smo delali mini hišice v

gozdu, v drugem gozdu pa smo ustvarjali naravni park. Peljali smo se tudi s kajaki. Adin se je zadrži: »Alooo,« ker ga je ena veja malce popraskala in je mislil, kaj mu delam. Malico smo jedli v rovu, kjer je bila meja med Slovenijo in Italijo. Seveda smo vsak dan tudi spali, jedli in pospravili sobe. Naslednji dan smo plezali po ozkih kanalih kot vojaki. Najbolj mi je bilo všeč, ko smo šli v jame in v rove in ko smo plezali in se spustili z ziplajnom. Zelo všeč mi je bilo, ko smo delali hišice iz mahu v gozdu in da smo veliko hodili in se sproščali. Predvsem pa mi je bila všeč hrana. Bila je zelo okusna.

Tam smo se zelo zabavali in hecali in upam, da bom še kdaj šel tja in videl tisto mojo hišico.

Kristjan, 9. razred

Dne 14. 2. 2022 smo se z avtobusne postaje Kamnik odpeljali proti ČŠOD Rak. Z avtobusom smo se vozili eno uro. Vmes smo se pogovarjali, klepetali in se zabavali. Ko smo prispeli na cilj, smo se preobuli in šli v jedilnico.

Tam smo spoznali učitelja Dejana, ki nam je povedal nekaj pravil. Razdelili

smo se po sobah in jih uredili. Ob 14.00 uri smo šli na sprehod in izvedeli do kam je segala voda leta 2014, ko je reka Rak poplavljala. Spoznali smo, kje teče reka Rak, ki je dolga le dobra dva kilometra. Vrnili smo se zelo premočeni. Drugi dan smo ob 7.20 uri imeli telovadbo z učiteljem Samom. Popoldne smo šli na daljši pohod do Unške koliševke. To je jama, ki se ji je udril strop. Še pred tem smo bili v rovu kjer je meja med Slovenijo in Italijo. Hodili smo po poledeneli cesti. Videli smo, koliko dreves je žled 2014 polomil. Obiskali smo naravni most.

Tretji dan smo hodili do reke Rak. Izvedeli smo, kje ponikne. To je v Tklačevi jami. Odšli smo do cerkve svetega Kancijana.

Četrty dan smo šli po kajake in jih nosili do reke Rak. Nase smo dali rešilne jopiče, ker je varnost na prvem mestu. S kanuji smo veslali pol ure. Eden po eden smo morali izstopiti iz kanuja, da smo ohranili težišče. Kanuje smo morali potegniti iz vode in jih odnesti nazaj. Rešilne jopiče smo obesili na palico. Peti dan smo šli po kamero. Pod skale smo skrili piščančje meso, da bi privabili medveda. S kamero smo se odpravili nazaj v dolino. V domu smo pogledali posnetke o živalih. Učitelj Samo nam je pokazal, da je včasih tam živela lisica Špela, ki je bila udomačena.

Ob 14.00 uri smo se z avtobusom odpeljali nazaj v Kamnik, kjer so nas čakali starši. Zelo sem užival in bi še kdaj šel tja.

Niko, 9. razred

se postaviš, kako napneš lok in kako ustreliš.

Bili smo zelo žalostni, ko smo šli domov.

Nejc, 9. razred

Septembra so šli učenci prve triade v šolo v naravi na Veliko planino, učenci 1. in 2. razreda pa v maju še v Čatež.

Eneja, 3. razred

Svit, 3. razred

V šoli v naravi mi je bilo lepo.

Kurili smo ogenj brez vžigalic ali vžigalnika. Streljali smo z loki, se igrali namizne igre in veliko hodili. Najbolj všeč mi je bilo, ko smo v gozdu postavili kamere za opazovanje živali. V petek smo pogledali, kaj je bilo posneto. Živali smo povabili tako, da smo med kamenje dali hrano. Hodili smo v gozd in plezali. Vozili smo se na ziplajnu. Šlo mi je dobro. Vsak dan smo dobili telefone.

V domu Rak, kjer smo spali je bilo zabavno. Dom ima ime po reki Rak.

Tilan, 5. razred

Bili smo v šoli v naravi.

V mesecu februarju nam je bilo zelo lepo. Veliko smo hodili, plezali, se streljali z loki in se peljali s čolni. Meni je bilo vse zelo všeč. Ampak najboljše mi je bilo to, da smo streljali z loki. Učiteljica Mojca nam je pokazala, kako

Andraž, 3. razred

Nekaterim so načrte prekrizale bolezni in poškodbe.

Covid je bil še vedno med nami, a k sreči ni bilo hujših posledic.

V petek smo se v šoli testirali. Moj test je pokazal, da sem pozitiven. Sedem dni sem bil doma, v četrtek pa sem šel spet na testiranje. Pokazalo je, da sem negativen, zato sem šel ven in se sam igral.

Hudo mi je bilo, ker nisem mogel v šolo v naravi. Zelo sem se je veselil. Upam, da bomo šli drugo leto v šolo v naravi

Leonit, 7. razred

Zgodilo se je v nedeljo, 5. 6. 2022.

S prijateljem sva se peljala s skirojem. Ko sva se peljala, sva zavila pri Kavarni Veroniki. Nisem videl kamna in sem padel. Skiroju je odpadlo sprednje kolo. Poklicali smo brata. Moj brat je poklical prijatelja, da me je peljal domov. Poklical sem očeta, da me je peljal v Ljubljano na urgenco. Tam sva čakala od dveh do sedmih. Malo me je bilo strah, ker sem prvič dobil gips.

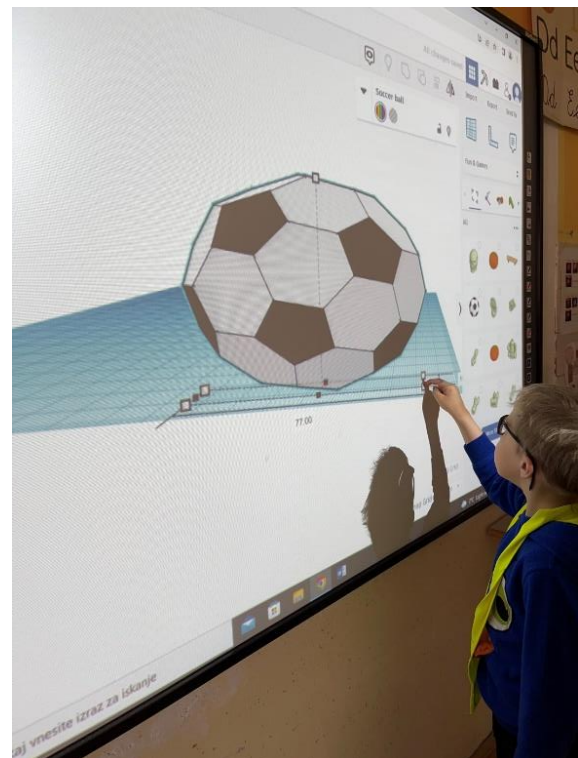
Poškodba mi je prekrizala načrte, saj se nisem mogel kopati in telovaditi.

Adin, 6. razred

V soboto me je mami z bratom peljala v Bosno. Med vožnjo je bilo super. Na bosanski meji je bilo malo gneče.

Ko sem prišel v Bosno, smo Alena peljali k dedku in babici, jaz pa sem šel z mamico do njenih bratov in sester. Veseli so me bili in so mislili, da nisem jaz, ker sem se spremenil. Ko sem popil kavico, sem odšel v hlev h kravam. Tam

sem jih malo pobožal in jim dal jesti. Prihajala je noč in počasi me je mami peljala domov k dedku in babici. Tam so me pričakali sorodniki in bil sem zelo navdušen. Videl sem veliko novih stvari: stroj za moko, stroj za molzenje krav, za teličke itd. V Bosni je tako vroče, da si lahko bil v kratki majici. V sredo je prišla pome teta in sem šel z njo in drugimi sorodniki v večerni klub. Prespal sem pri njih. Teden je hitro minil, kot da polovice dneva ni bilo. Bosna mi je zelo lepa in šli smo povsod: v trgovine, na tržnico, po obiskih... Zadnji dan je začelo snežiti. Do zjutraj je zasnežilo 10 centimetrov, vendar tudi takrat ni bilo mrzlo. Sonček nas vedno obsije.

Naslednje jutro smo spakirali stvari in se odpravili proti Sloveniji. Vmes smo oprali avto ter s famijlo jedli v restavraciji Rich. Ko smo pojedli, smo se poslovili in odšli.

Ernad, 9. razred

ŠPORTNI DAN

Od septembra do junija se je razvrstilo precej športnih dni. Učenci so hodili, plezali, plavali, tekli, skakali, metali, se preizkusili v spretnostih, ki jih merimo na športnovzgojnem kartonu in se zabavali v adrenalinskem parku. Svoja doživetja so tudi opisali.

Odšli smo na avtobus in se odpeljali na športni dan.

Prispeli smo Kranjsko Goro in nato pojedli malico. Vzeli smo smuči in palice. Pripeli smo si smuči in se začeli zabavati. Tekli smo na smučeh. Učitelj nas je učil, kako teči na smučeh. Veliko sem se naučil. Padel sem dvakrat. Kasneje smo pojedli malico in se odpeljali

Po povratku v šolo, smo počakali, da pride kombi. Šofer nas je častil in nas odpeljal na sladoled, zato ker gre v Avstrijo.

Leon, 7. razred

Na Glavnem trgu so srečali najboljšega kolesarja na svetu, Tadeja Pogačarja.

Pozimi so učenci uživali v zimskih športih in navijali za naše olimpijce.

Alen, 7. razred

Tilan, 5. razred

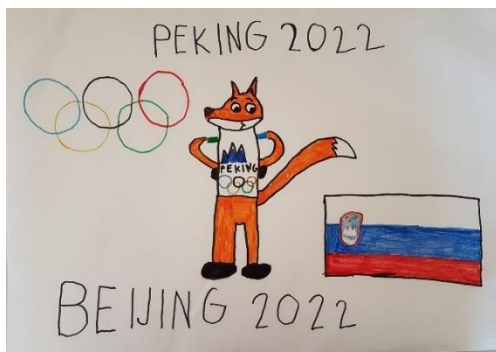
Mark, 5. razred

Leonit, 7. razred

Adin, 6. razred

Arta, 5. razred

Junij se je začel športno. Poletno obarvan dan je bil izkoriščen zelo aktivno.

Otroci so razvijali gibalne spretnosti, se preizkušali na stadionu, v telovadnici in na plezalni steni.

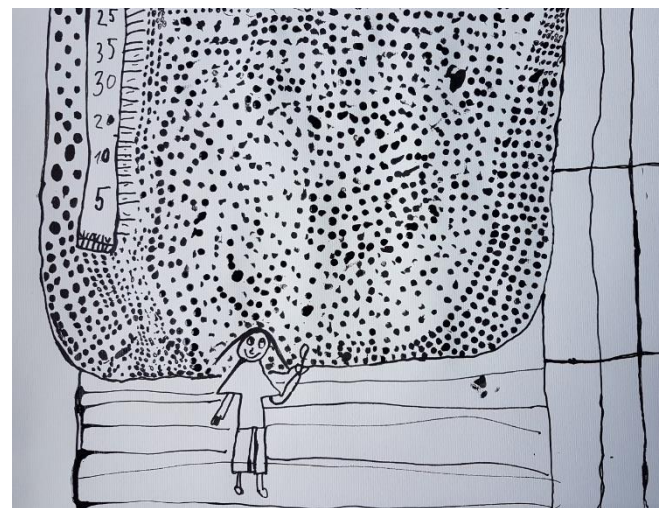
Atletiko in dejavnosti športno vzgojnega kartona so izvedli učitelji šole, plezali pa so z Ajdo in Ano iz Plezalnega kluba Kamnik.

Vorteks sem vrgel daleč. Tekel sem, plezal sem. Naredil sem trideset trebušnjakov. Meni je bilo všeč, ko sem delal trebušnjake.

Andraž, 3. razred

Meni je bilo všeč plezanje na steni. Na stadionu smo metali vorteks. V telovadnici smo delali trebušnjake. Skakali smo v daljino.

Eneja, 3. razred

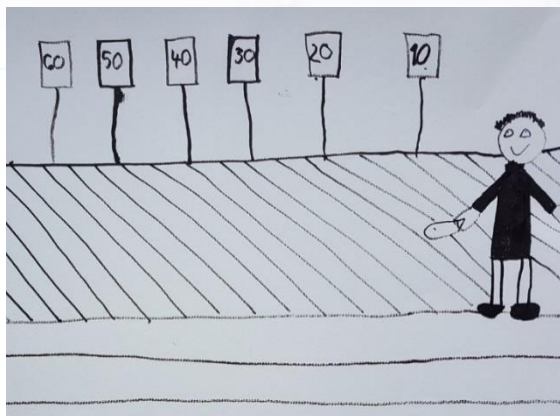
Nely, 5. razred

Meni je bil všeč skok v daljino. Delala sem trebušnjake. Naredila sem jih 37. Všeč mi je bilo, da smo plezali. Tekli smo 60 metrov, vrgli smo vorteks v zrak.

Teja, 3. razred

Meni je bilo všeč plezanje. Naredila sem 37 trebušnjakov. Vrgla sem vorteks. Držali smo veso.

Mateja, 3. razred

Tilan, 5. razred

Najbolje mi je bilo na plezanju. Ko sem šel pit, sva si s prijateljem podajala žogo. Ajda je rekla prijatelju, kakšen »knedl« je.

Miha, 7. razred

Mark, 5. razred

Elmedina, 4. razred

1. 6. 2022 smo imeli športni dan. Preizkusili smo se v različnih športih. Zbrali smo se v učilnici in imeli malo prosto. Nato smo šli v telovadnico. Tam smo držali veso, delali trebušnjake in predklon.

Ko smo končali z drugo uro, smo imeli malico. Odšli smo do plezalne stene. Moram reči, da je bilo super. Najprej smo se dobro ogreli in odšli plezat ven po plezalni steni.

Ko smo končali s plezanjem, smo se sprehodili do stadiona. Tekli smo na 600 metrov in na 60 metrov in seveda smo tudi skakali v daljino. Metali smo vortex.

Počasi smo odšli v šolo. Nekateri so še pojedli kosilo, nekateri pa smo šli kar domov.

Najbolj super mi je bilo plezanje.

Kristina, 7. razred

Na področju nekdanje smodnišnice je v Kamniku Območje 70, kjer so animatorji pripravili čudovit športni dan z izjemnimi aktivnostmi.

Ta teden smo šli na športni dan v Cono 70. To je na prostoru, kjer je bila včasih smodnišnica ali tovarna KIK.

Ko smo prišli, smo pojedli malico. Potem so se šli drugi igrati z žogami, katero oblečeš, da se zabijaš z drugimi. Drugi so streljali z lokom žogice, ki so letele, ker jih je pritisk metal v zrak. Potem pa smo brcali žogo na veliko napihljivo tarčo. Na žogah so bili ježki in mogli smo brcati, da smo zadeli sredino.

Šli smo tudi na zipline in smo se spustili na drugo stran. Na zadnji igri smo se streljali z lokom.

Edis, 7. razred

Alen, 7. razred

Športni dan v coni 70 je bil zelo fajn. Bili smo na ziplajnu, ki so ga postavili fantje, ki tam delajo. Šli smo se paintbol z loki. Igrali smo tenis. Z lokom si lahko ciljaj žogice. Bile so žoge, ki si jih brcal v veliko tarčo. Ko je bila ura 12:20, smo šli domov. Nekateri so ostali v soli do 14:00.

Miha, 7. razred

Šli smo do Cone 70. Pojedli smo malico in kasneje je gospod povedal pravila. Najprej smo šli na blazino, kjer je veter pihal ping pong žogice, mi pa smo jih streljali z lokom. Potem smo šli k veliki tarči, kjer so bile žoge z ježkom. Žoge smo brcali na tarčo in pisali točke. Počivali smo 10 minut in kasneje smo vozili avto okrog. Avto je bil ful dober za vožnjo. Kasneje smo šli na ziplajn in je bilo zabavno. Na koncu smo se streljali z loki. Najprej smo streljali za trening, potem pa smo šli v areno in se streljali med sabo. Ko je bilo konec, smo se poslovili in šli nazaj v šolo.

Leonit, 7. razred

Odšli smo na sprehod do Cone 70. Pot je bila kar dolga, ampak smo še vseeno prišli na cilj. Ko smo sedli za mize, smo pojedli malico ter odšli na razne dejavnosti.

Naša skupina je šla streljat z lokom. Potem smo odšli v žoge in smo se zabijali drug v drugega. Za zabavo smo odšli brcat žoge v tarčo.

Kasneje so odšle skupine narazen, na različne točke. Ker nama je bilo že počasi dolgčas, sva se odločila, da bova odšla na ziplajn. Vzela sva si počitek in pojedla malo sadja, ki sva ga imela s sabo. Popila sva tudi malo vode, da sva se ohladila. Ko sva se spočila sva se šla še malo se sprehajati po travniku, kjer so se izvajale razne dogodivščine. Če si imel željo, si lahko še enkrat odšel na vse te dejavnosti.

Ob 11.30 smo odšli nazaj proti šoli. Po kosilu smo odšli domov. Nekateri so počakali prevoz do 14.10.

Kristina in Leon, 7. razred

Maj in junij pa sta bila tudi meseca športnih tekmovanj. Učenci so se udeležili področnega tekmovanja v atletiki in državnega tekmovanja v atletiki in v plavanju.

Arta, 5. razred

V torek smo odšli na tekmovanje v atletiki, v Grosuplje.

Ko smo prišli tja, smo pomalicali, nato pa si pogledali otvoritev prireditve. Preden sem šel metat vortex, sem se malo ogrel. Vrgel sem triinpetdeset metrov. Osvojil sem 2. mesto in dobil medaljo.

Adel, 7. razred

Učiteljica Helena nas je vprašala, kdo bi se udeležil tekmovanja v plavanju. Ko smo se odločili, je določila, kaj bo kdo plaval.

Državno prvenstvo je organizirala naša šola na kamniškem bazenu.

Iz naše šole smo tekmovali: Kristina, Miha, Alen, Adna, Brina in Klara. Tekmovali smo posamično in v štafeti. Bile smo vesele, ker ni bilo treba biti pri pouku, a malo smo imele tudi treme.

Brina je osvojila 2. mesto v tehniki prosto. Zadnja tekma je bila tekma štafet. Za vsako šolo je plavalo 6 učencev in vsak je preplaval eno dolžino. Osvojili smo 3. mesto. Dobili smo majice, pokal in medalje.

Na plavanju nismo le tekmovali, ampak smo se tudi zabavali. Spoznali smo učence iz drugih šol. Ful je bilo dobro.

Brina, Klara in Adna, 8. razred

Tekmovali pa niso le v športu, ampak tudi na številnih likovnih in literarnih natečajih. Petošolka Arta je za svoj spis prejela nagrado Turističnega društva Grosuplje.

Žalji sendvič

Nekoč sta živeli dve žabi,
žabec Štefan in žabica Lili.

Bela sta prijatelja in štoklja
ju je vedno lovila. Štoklja je bila
 zelo lačna. Hotela je ujeti žabici,
ker bi rada sendvič s Lili in
Štefanom. Na Radenskem polju
raste slastna zelenjava, ki jo je
že nabrala. Spekla je še kruh
in pripravila solato. Manjkali
sta ji le še dve žabi. Šla ju
je loviti. Ni ji uspelo. Žabi sta
se vedno skrili tako, da ju štoklja

ni videla. Dolgo je letala nad
poljem, a žabici ni ujela. Žabica Lili
in žabec Štefan sta bila vesela,
ko je jekna šla domov.

Štoklja je pojedla vegetarijanski
sendvič brez žabice.

Arta, 5. razred

Aleš, 1. razred

Tilan, 5. razred

TEHNIŠKI DAN

Pod vodstvom sodelavcev Centra za arhitekturo Slovenije so učenci za en dan postali arhitekti.

Obiskali so mojstra Simona, ki je pokazal stroj za lasersko oblikovanje in izdelali kartonaste škatlice.

Včeraj smo imeli tehnični dan. Najprej smo iz šole odšli peš do avtobusne postaje Arriva in nas odpeljal v Radomlje. Od tam smo odšli peš do vasi Rova. V industriji smo videli, kako se naredijo plastenke. Potem smo odšli do gospoda Simona kjer njegov stroj z lesarjem nekaj riše na papir ali les. Iz njegovega izdelka smo naredili škatlico. Na koncu smo vzeli svoje stvari in šli peš do nogometnega igrišča. Tam nas je počakal avtobus. Odpeljal nas je nazaj v Kamnik. Nato smo odšli nazaj v šolo. Na tehničnem dnevu mi je bilo v redu. Zanimivo mi je bilo, ko sem videla kako se naredijo plastenke. Ni mi bilo všeč, ker smo dolgo hodili. Spremenila bi to, da nas bi avtobus počakal pred delavnico.

Klara, 8. razred

V četrtek ob 8.10 smo šli z avtobusom v Radomlje.

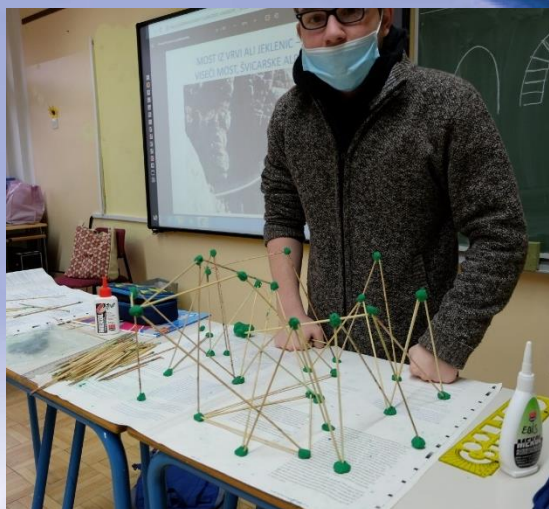
Tam nas je čakal gospod. Povabil nas je, da gremo v tovarno Plastenko in videli smo velike mašine, ki delajo plastiko. Postavili smo vprašanja in dobili odgovore.

Potem smo šli k Simonu. Tam ima hišo in zunaj ima postavljene stole in dve veliki mizi in tam smo jedli malico. Naredili smo majhne škatle.

Potem smo šli na avtobusno postajo in se peljali nazaj v Kamnik. Pojedli smo kosilo in učiteljica je dovolila, da grem domov.

Zejnije, 7. razred

V četrtek smo šli v tovarno, kjer delajo platenke. Imenuje se Platenka. Vodja je bil učitelj Janez.

V tovarni plastike mi je bilo všeč. Videl sem stroje, ki delajo plastiko in videl sem, kako naredijo kis.

Pogovarjali smo se s šefico in ji dali darilo. Šli smo k mojstru Simonu in tam pojedli malico. Videli smo laser, ki je žgal lesene hišice.

Na koncu nas je na parkirišču pri nogometnem igrišču čakal avtobus in nas odpeljal do šole.

Unejs, 7. razred

NARAVOSLOVNI DAN***Poseben vtis je pri učencih pustil naravoslovni dan o nujni pomoči.***

Ko smo prišli v šolo, smo dobili malico in odšli na pot.

Na dvorišču smo se razdelili v skupine. Ena skupina je odšla drugam, mi pa h gasilcem. Tam smo poslušali gospoda. Nato smo se ločili v skupini. Eni so špricali z vodo, eni pa smo šli v košarico v kateri so nas dvignili.

Ko smo končali, smo si šli ogledat reševalne pse in kako jih učijo. Tam smo pojedli malico.

Ko je bilo konec, smo šli nazaj v šolo. Tam so nas čakali reševalci. Pokazali so nam, kako oskrbijo zlomljeno roko in kaj naredijo, če padeš s kolesa. Videli smo opornico, ki jo dajo na vrat.

Nekateri so šli na kosilo nekateri pa domov. Zelo sem se imela dobro

Monika, 8. razred

V torek smo imeli naravoslovni dan. Na koncu naravoslovnega dne so prišli reševalci. Prišla sta samo dva. Na Jasminu sta pokazala, kaj naredijo, ko se nekomu zlomi ali zvije roka. Dajo ti opornico, ki jo napolnijo z zrakom, da postane trda. Za Jasminom je bila na vrsti Eneja. Na njej so pokazali, kaj naredijo, če se oseba poškoduje med vožnjo s kolesom. Dali so ji opornico za vrat. Naslednji je bil Damian. Njega so na postelji pripeli, nato so ga zapeljali v kombi. Potem smo tisti, ki smo si želeli šli pogledat, kako imajo v kombiju. Ob koncu sta nas podravnateljica Nina in ravnateljica Jasna izbrali, da smo se s kombijem zapeljali še en krog.

Na naravoslovnem dnevu mi je bilo v redu. Všeč mi je bilo, ko smo se s kombijem odpeljali en krog. Želim si, da bi bilo čim manj nesreč.

Klara, 8. razred

Zjutraj smo odšli peš do velikega Mercatorja.

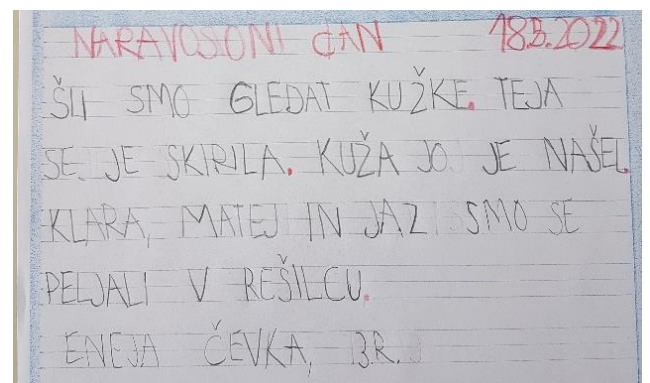
Obiskali smo Prostovoljno gasilsko društvo Kamnik, Kinološko društvo Duplica in si na šolskem dvorišču ogledali delo reševalcev Zdravstnega doma Dr. Julija Polca Kamnik. Ogledali smo si pomembne pomoči in utrdili pravila ukrepov v primeru nesreč in nezgod.

Veliko lepega sem videla, posebej pa pse.

Kristina, 7. razred

Teja, 3. razred

Dne 17. 5. 2022 smo obiskali gasilski dom in vadbišče reševalnih psov.

Od šole smo odšli ob 8.00 uri. Sprehodili smo se do gasilskega doma PGD Kamnik. Ko smo prišli do gasilskega doma, smo se sprehodili do postaje. Tam nas je pričakal direktor gasilskega doma Kamnik. Direktor nas je vodil skozi prostore gasilskega doma. Videli smo, kako so včasih gasili in kako gasijo danes. Povedal nam je, če kje gori, da moramo nujno poklicati 112. Pogledali smo si tudi nadzornikovo sobo. Bila je polna kamer. Videli smo gasilska vozila. Vsak je bil označen z različnimi števili. Eden je bil za gašenje, eden pa je bil za črpanje nevarnih kislin ali kemikalij. Eno vozilo je bilo staro 50 let. Direktor nam je povedal, da so bila vozila med prvo svetovno vojno narejena iz brona. V drugi svetovni vojni so bila iz aluminija, zdaj pa so iz plastike. Samo, da je kemija dobro napredovala. Na dvorišču gasilskega doma smo se lahko dvigali z gasilsko lestvijo, ki je lahko segala do višine 33 metrov. Ko sem bil na lestvi, me je bilo malo strah, ker sem misli, da se bo zlomila.

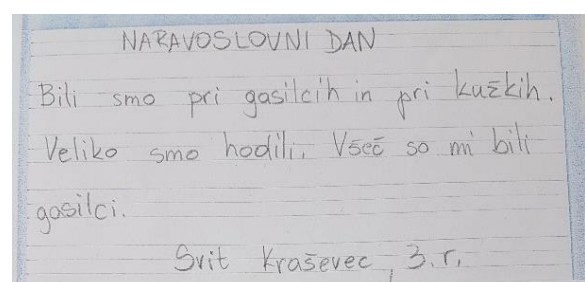
Potem smo imeli vajo gašenja. Z gasilsko cevjo smo špricali na travnik. Ta cev ima različne nastavke.

Čez nekaj časa smo kraj zapustili in se po gozdu sprehodili do pasjega vadbišča. Tam nas je pričakal vodnik. Videli smo različne ovire za pse. Če je pes opravil svojo nalogo, je dobil prigrizek. Kristina in Zejnie sta se skrili, pes pa jih je moral najti. Na tleh je bil pullover in srajca, pes je to povohal in je šel po njunih sledih. Čez eno minuto ju je našel v gozdu. Zahvalili smo se vodniku in se sprehodili nazaj do šole.

Ko smo prispeli do šole, je na šolsko dvorišče pripeljalo reševalno vozilo. Reševalca sta nam pokazala prvo po moč in vse aparature. Razkazali so nam opornico za vrat, nosilec, ki zdrži 227 kilogramov oziroma 500 PB. Ko sem stopil v reševalno vozilo, sem si zmeril kisik v krvi. Imel sem ga 97%. Na naravoslovnem dnevu mi je bilo zelo všeč in sem se zelo zabaval. Upam, da bo še kakšen naravoslovni dan.

Niko, 9. razred

Včeraj smo si pogledati gasilski dom Kamnik in pogledali pse.

Najprej smo šli pogledat gasilce in gospod Janez Repanšek nam je razkazal gasilsko postajo. Potem smo šli pogledat sobe za nujne primere. Povedal je, da ko dobijo poziv, letijo na kraj prometne nesreče ali požara. Pogledali smo si gasilske obleke. Ko smo pogledali gasilske obleke, smo šli v gasilske avte. Janez Repanšek je povedal vse o gasilskih avtomobilih. Gasilski avto za gozdne požare je najstarejši gasilski avto. Z lestvijo nas je dvignil v zrak dva metra. To lestev uporabljajo za gašenje blokov. Pokazal je še, kako ljudi izrežejo iz avtomobilov. Izrežejo s kovinskimi kleščami za rezanje kovin. Probali smo špricat z gasilsko cevjo.

Po obisku pri gasilcih, smo šli pogledat pse. Psička je pokazala, kako gre čez tunel in kako preskakuje ovire. Skočila je na mizico. Za nagrado je dobila briket. Če se kdo izgubi, pes zavoha njegove predmete in ga najde. Našel je Zejnie in Kristino, ki sta se izgubili. Iskal pa je po vonju.

Bilo mi je všeč. Še enkrat bi šel pogledat gasilce in pse.

Nejc, 9. razred

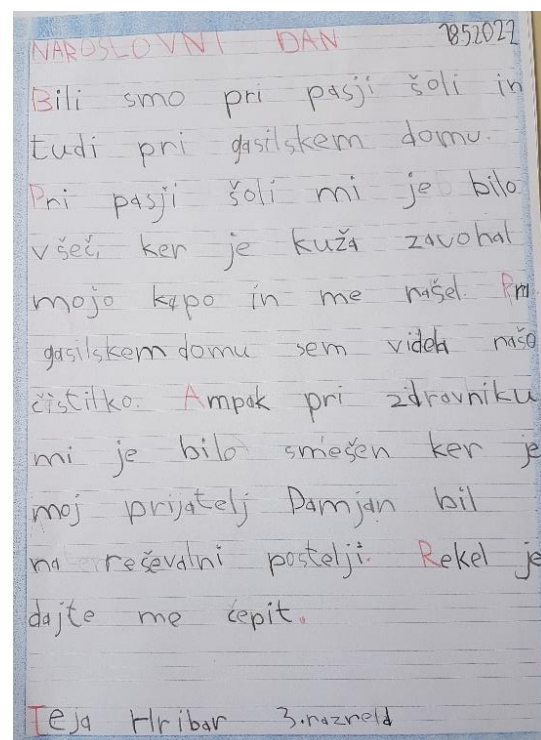
Dne 17. 5. 2022 smo imeli naravoslovni dan.

Šli smo v gasilski dom PGD Kamnik in smo si ogledali prostore, garaže in tovarnjake. Meni so bili všeč tovarnjaki. Bilo je zanimivo, ko smo šli 33 metrov v zrak. Drugi so špricali z vodo, jaz pa sem si ogledal avte in tovarnjake. Gledal sem jih zato, ker bom šel naprej

v SŠ za mehanika. Gospod je razložil, koliko so stari gasilski tovarnjaki in povedal, da so jim dobro služili za požare in za reševanja iz blokov, hiš ... Imel sem se zelo lepo in upam, da bom šel tja še kdaj.

Kristjan, 9. razred

ROZI NA OBISKU

Rozi je psička.

Ko je bila na obisku, sem se počutil zelo dobro. Je zelo pametna. Pobral sem njen drekec. Ta drekec ni bil pravi, bil je iz gline. Zelo dobro se je naučila sesti, dati petko in prostor. Bila je tudi zelo luštna. Veliko smo jo božali. Dali smo ji brikete.

Dobili smo bombone, ker smo bili pridni.

Adin, 6. razred

Monika, 8. razred

Videl sem kužka Rozi. Dali smo ji brikete v igračo. S taco jih je odkrila in pojedla. Najbolj všeč mi je bilo, ko je ubogala.

Tilan, 5. razred

Danes je prišla kužka Rozi. Prišla je na obisk. Bila sem vesela. Vprašala sem lastnico Klaro, ali jo lahko božam. Rekla je, da lahko. Rozi nam je šla pod nogami. Pokazala je trike. Bila sem vesela. Potem je dala Klara bombone v žep. Meni je bilo fajn in dobro.

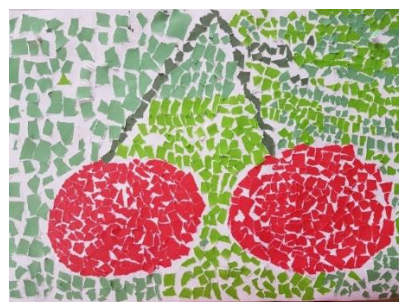
Arta, 5. razred

Mark, 5. razred

Danes je prišla na obisk Rozi. Rozi je bila zelo prijazna, igrali smo se in jo božali. Vesela sem, ker je prišla in samo ji dali brikete. Šla je pod nogami in pobrali smo drekec, ampak ni bil resničen. Ubogala je svojo lastnico. Rada ima otroke. Lastnica je dala bombone v torbico.

Elmedina, 4. razred

Adin, 6. razred

Danes je prišla na obisk psička Rozi. Bila je zelo prijazna, rada je imela otroke. Njeni lastnici je bilo ime Klara. Klara nam je pokazala, kaj Rozi zna. Pokazala nam je, kako gre med nogami in kako se zavije v klopčič. Povedala nam je, da če je kakšen hud kuža, se zvijemo v klopčič, da nas ne bi ugriznil za vrat. Rozi je ubogala svojo lastnico. Rozi ima rada brikete. Klara nam je dala igračo in smo dali brikete notri, potem jih je iskala. Teja se je skrila in Rozi jo je iskala. Jaz pa sem jo poklicala in mi je dala tačko. Bilo mi je všeč, ko je šla med nogami. Dobili smo bombone. Vsak je povedal, kaj mu je bilo všeč. Njena najljubša igrača je iz vrvic. Vsak jo je lahko pobožal. Eni so jo krtačili, jaz pa sem ji tačke obrisala. Rozi je bila zelo pridna. Dali smo ji brikete in vodo.

Nely, 5. razred

Leonardo, 8. razred

Niko, 9. razred

Rozi je psica, ki se rada igra in uboga. Rozi je prišla z lastnico. Veliko smo jo božali. Dali smo ji hrano. Naučili smo se, kako se skrbi za psa.

Mark, 5. razred

Nely, 5. razred

POČITNICE

Čeprav imamo šolo radi, so nam pri njej najljubše počitnice.

Sledijo zapisi o prvomajskih počitnicah in o jadranju, ki so ga tudi to leto nekaterim učencem naše šole omogočili prijazni donatorji. Spoznali smo tudi države, kjer so nekateri že bili na počitnicah ali pa si tja želijo.

Med prvomajskimi počitnicami smo bili na morju.

Dopust je trajal šest dni, vmes se je dogajalo veliko stvari.

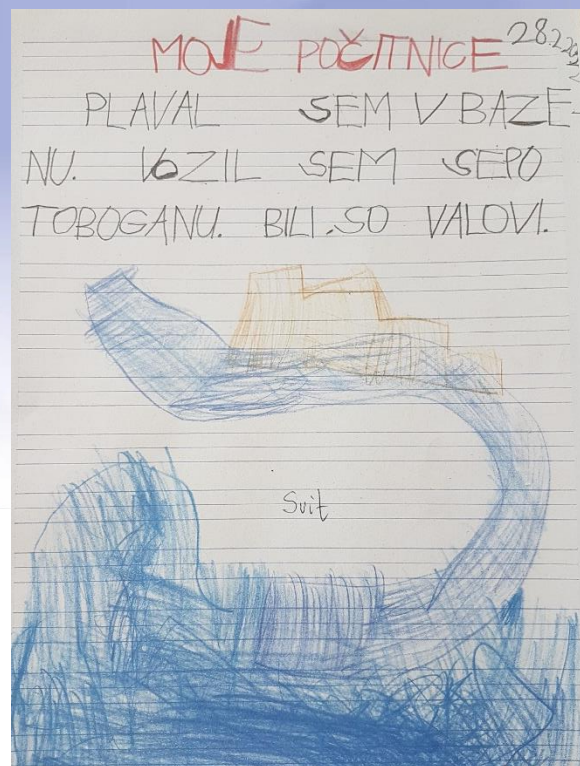
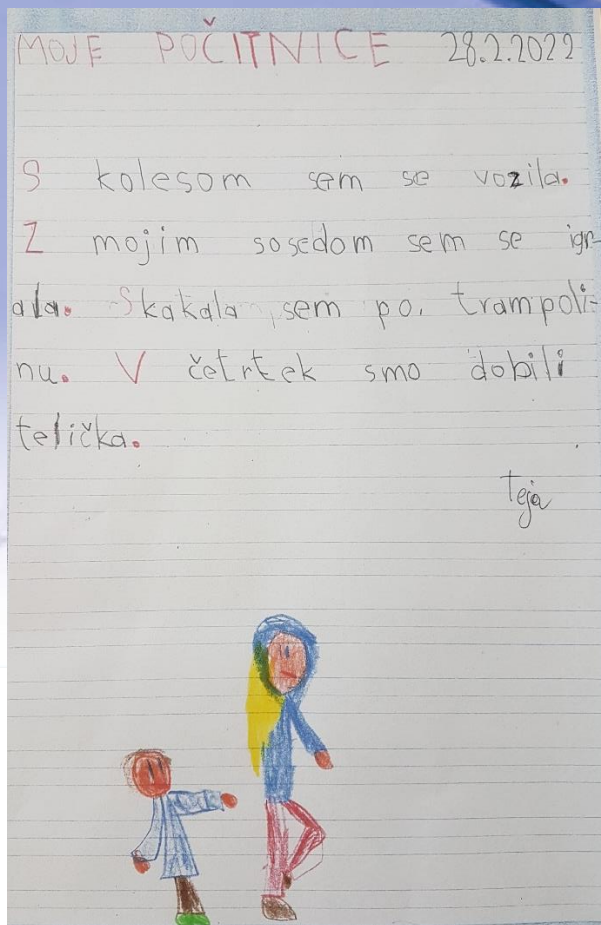
V soboto smo se odločili, da se odpravimo malo naokoli. Odločili smo se za Opatijo. Urejeni in s psom, smo proti večeru odšli v mesto. Sprehodili smo se po Opatiji in si ogledovali okolico. Bili smo v delu, kjer je postavljenih veliko hotelov, vil, hotelskih restavracij in lokalov. Prišli smo do razglednih točk, ki so bile zelo lepe.

Proti koncu našega izleta po mestu smo se mimogrede ustavili še v lokalu. Pozno zvečer smo se sprehodili do avta in se odpeljali nazaj proti kampu.

Brina, 8. razred

Zejnle, 7. razred

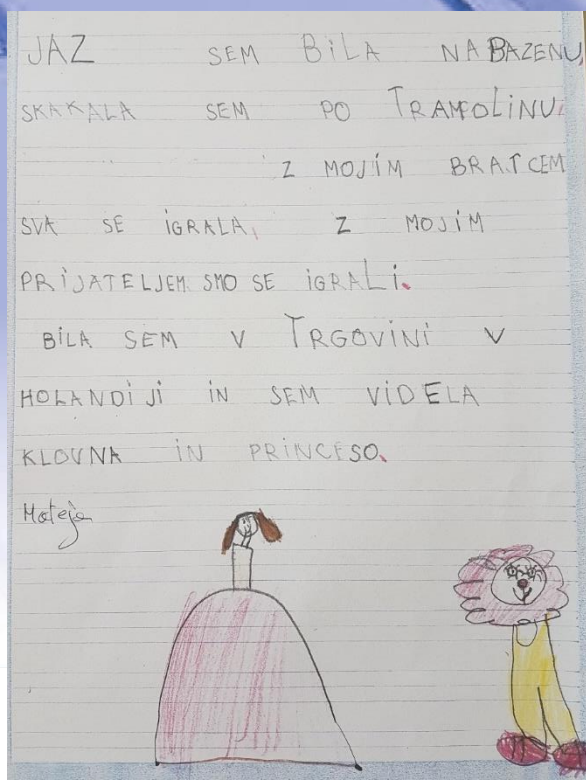
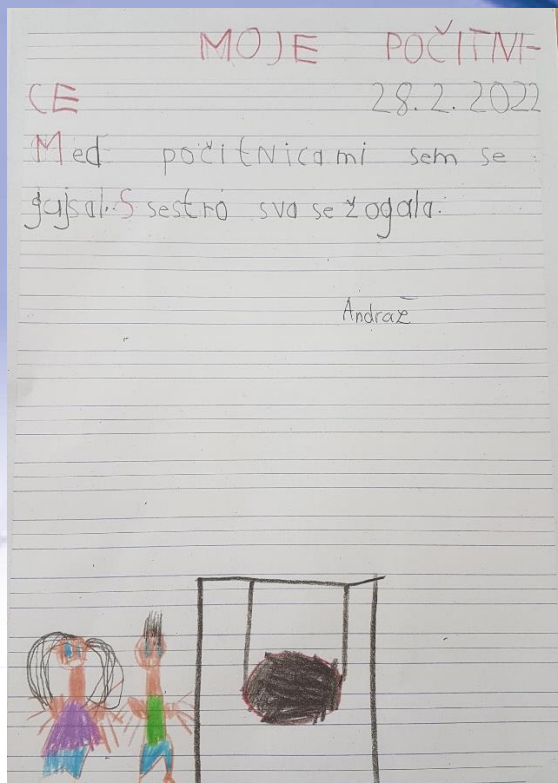

Med prvomajskimi počitnicami sem bil doma. Ni mi bilo dolgčas. Veliko sem počival. Doma smo pospravili sobe. Igrali smo se družabne igre, sam pa sem igral računalniške igrice. Šli smo peš v hribe. Od tam je bil lep razgled. En dan smo kosili v restavraciji. Ustavili smo se na Trojanah, kjer smo kupili krofe. Po počitnicah smo se vrnili v šolo.

Leonardo, 8. razred

Med počitnicami sem igrala harmoniko. Nek popoldan me je ati odpeljal na izlet v Celje. Ni se mi svitalo, kaj se dogaja. Pot je bila zelo dolga, jaz pa zelo neučakana. Prispela sva v Celje v Frajton center. Nisem imela pojma, kaj je to, zato sem odhitela noter. Notri je bilo veliko harmonik. Bila sem presenečena, saj nisem pričakovala tega. Z gospodom sva igrala harmoniko. Ati mi je povedal, da si zaslužim novo harmoniko. Vzela sva jo za en teden. Odločila sem se, da bom še malo počakala, saj bi rada preizkusila še harmonike od drugih prodajalcev. Tisti dan sem bila zelo vesela, saj sem lahko preizkusila veliko različnih harmonik.

Manca, 8. razred

V nedeljo 1.5.2022 sem bil na veselici Moravčah, v Tuštanju. Tam smo jedli, pili in se zabavali.

Moja najstarejša sestra je bila zelo tečna, verjetno, ker je tam delala. Moja druga sestra pa mi je prinesla ocvrt krompirček in hot dog s kečapom in majonezo. Tam so igrali Mambo King, ki jih zelo rad jih poslušam. Moja najljubša njihova pesem je od Beograda do Ljubljane. Tam sem se imel zelo lepo. Tam sem videl moje najljubše sestrične Katjo, Urško in Petro. Seveda Petre ni bilo, zato je nisem mogel videti. Na veselici vedno dobim zastoj hrano in pijačo in vidim lepe punce, ki so mi všeč. Ati pa je rekel, naj jih grem pozdravit in sem šel. Vprašal sem jih, če imajo Snapchat in jih dodal. Za vsak prvi maj grem tja.

Z eno punco sva šla malo naokrog in se malo pogovarjala. Potem smo šli domov.

Kristjan, 9. razred

učenci 1. in 2. razreda

Med prvomajskimi počitnicami sem uživala.

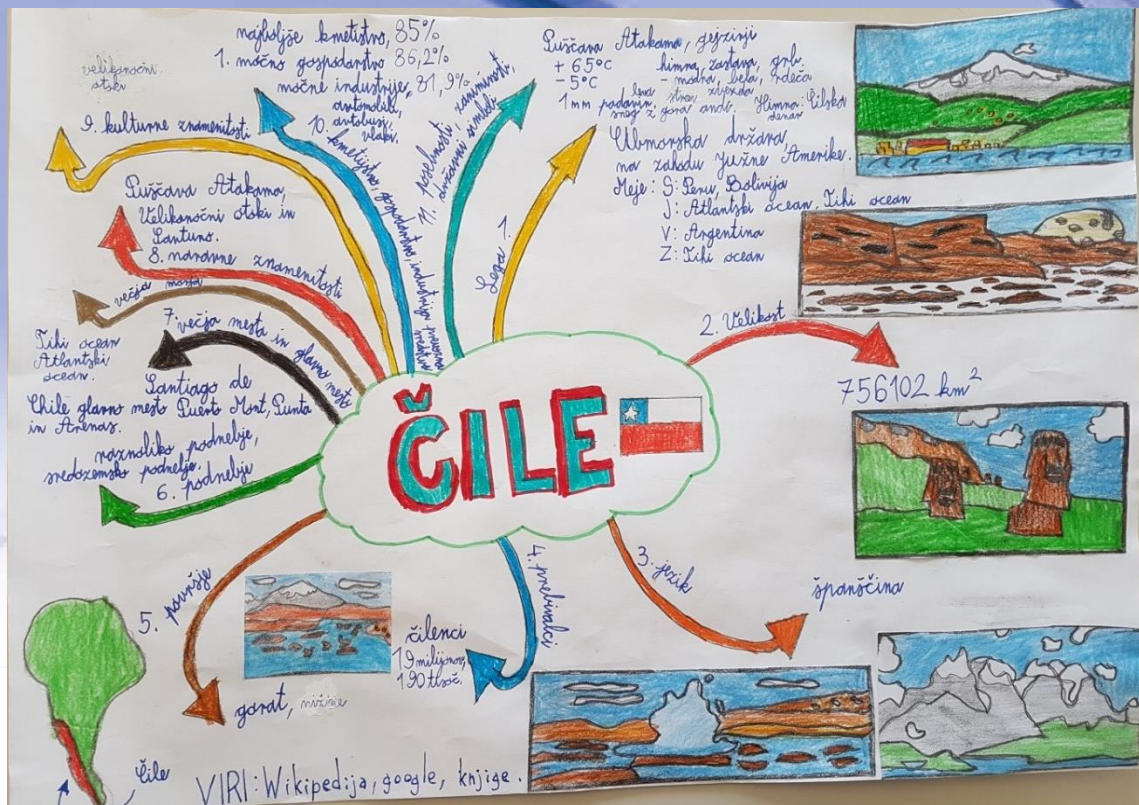
Veliko sem se učila za plakat in družboslovje. Včasih sem pomagala doma kositi travo, nasaditi krompir in gnati krave na pašnik. Včasih sem uživala in sem se igrala s psom. V hlev sem šla gledat male mucke in male zajčke. Najbolj sem bila vesela, ko sem hodila z očijem v službo in sem delala, da sem se kaj naučila.

Poslušala sem svoje najljubše mikse od AVA Max.

Starši so mi dovolili, da grem peš do svoje sestre, ki živi v Šmartnem v Tuhinju in nazaj. Noge so me zelo bolele in zelo sem bila utrujena. Ko sem se ulegla, me je klicala mami, da se morem igrati z bratrancem. Večina sva igrala igrice, igrala sva se tudi veterinarja. Mami sem prosila, če me naučiti voziti motor. (Oči mi je enkrat pokazal brezdomca, kje živi in kako zgleda, če si brez hiše). Moja teta nas je prosila za kolesa, ker so šli na morje. Ona se ni upala voziti s kolesom, zato sem tekmovala s stricem. Med prvomajskimi počitnicami sem se zelo zabavala.

Monika, 8. razred

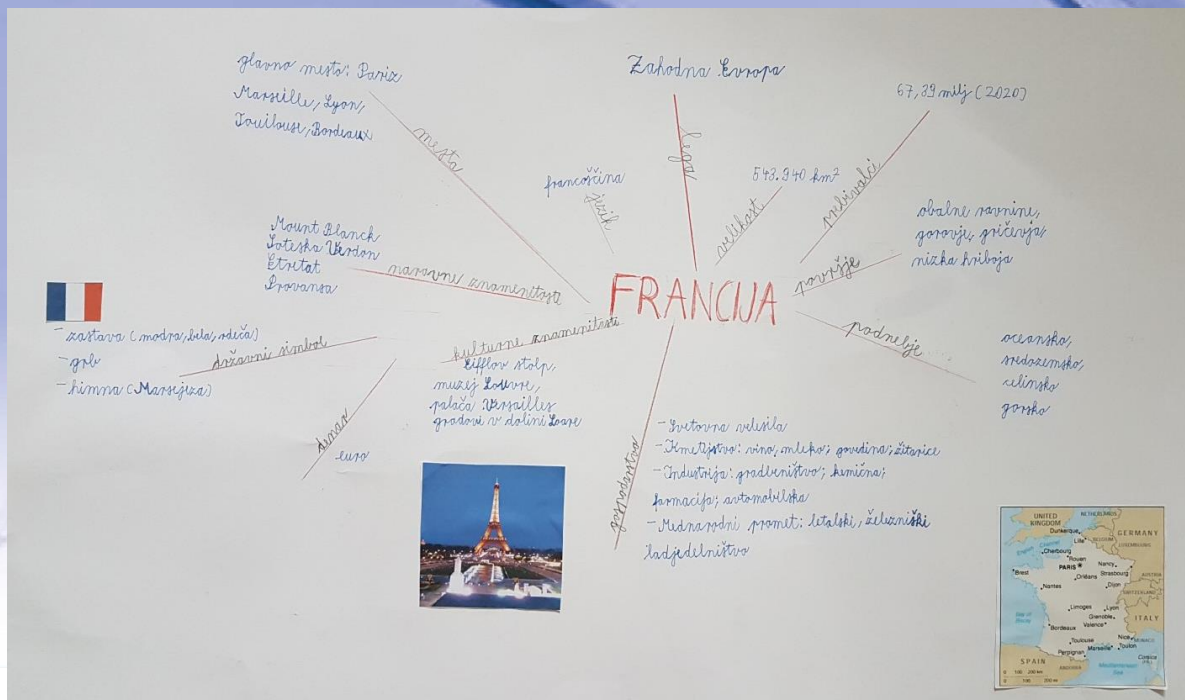

Niko, 9. razred

Manca, 8. razred

Leonardo, 8. razred

Klara, 8. razred

V soboto ob osmih smo se dobili pred šolo. S kombijem smo se odpeljali do Pule, kjer smo vse dali na jadrnico. Potem smo pojedli sendviče, za večerjo pa smo jedli čevape. Za pol ure smo šli lahko ven. Imeli smo določeno uro. Po vrnitvi na jadrnico smo si umili zobe in se oblekli v pižame. Zvečer smo se hecali. Na jadrnici smo bili Brina, Manca, Edis, Leon in Leonit. Zjutraj smo jedli salame, pašteto, nutelo in maslo.

Ko smo prvo jutro pozajtrkovali in se preoblekli, smo šli v trgovino. Potem sta Leon in Leonit jadrnala jadrnico. Tretji dan smo se prebudili na Cresu. V trgovini smo kupili ribiško palico. Učiteljica Ines nam je častila sladoled. Četrty dan smo lovili ribe in zaplavali v jamo na morju. Ko smo dali vse ribe skupaj, jih je bilo deset. Ko je Edis ulovil ribo in jo močno vrgel nazaj, je padla učiteljici na glavo.

V torek smo prišli domov. Bilo je zelo dobro in to doživetje bi še kdaj ponovili.

Leonit, Leon in Edis, 7. razred

Ko smo bili zasidrani v Unijah sva z Manco šli do jadrnice z druge šole. Vprašali sva jih, kaj delajo in rekli so, da bojo pekli palačinke. Pomagali sva jim in pekli smo dolgo v noč.

Srečali smo tujca, ki že dlje jadra po Jadranu. Dali smo mu palačinko in se z njim pogovarjali po angleško.

Na jadranju je bilo super. Vsak dan je bilo kaj zanimivega. Upam, da bom še kdaj jadrnala.

Brina, 8. razred

V tem šolskem letu smo ob pripravljanju stojnic z našimi izdelki dobili idejo, da bi napisali šolsko himno.

Učiteljica Nataša je priredila besedilo pesmi V hiši nasprot sonca, Petra Lovšina. S sedmošolci so besedilo dodelali, kasneje pa pesem s pevcem Lovšinom tudi posneli.

ŠOLA NA KONC' MESTA

V šoli na konc' mesta se zmeraj kaj dogaja,
učenci smo veseli, k' se akcija izvaja.

V šoli na konc' mesta, otroci smo posebni,
učimo se mal' težje, a vseeno smo pomembni.

V šoli na konc' mesta,

v šoli na konc' mesta,

v šoli na konc' mesta,

se vsak dan kaj zgodi,

nas ljubezen gor drži.

Učenje ni sam' branje, poštrevanka, ulomki,
učenje je tud' delo, pomembni sta dve roki.

Mi se učimo žagat, šivat, kuhat, prat,
znamo pa nagajat, včasih na kvadrat.

V šoli na konc' mesta,

v šoli na konc' mesta,

v šoli na konc' mesta,

se vsak dan kaj zgodi,

nas ljubezen gor drži.

Prvi bo mesar, drugi pa zidar,

tretji bil bi ličar, četrti pa mizar.

Prva kaj bo skuhala, druga pa bo pekla,

tretja negovala bo, četrta venček spletla.

V šoli na konc' mesta,

v šoli na konc' mesta,

v šoli na konc' mesta,

se vsak dan kaj zgodi,

nas ljubezen gor drži.

V šoli na konc' mesta je kup srečnih otrok,
eni nabijamo žogo, drugi pa tečemo okrog.

V šolo na konc' mesta hodimo veseli,
fajn smo mi učenci in skupaj bomo peli.

V šoli na konc' mesta,

v šoli na konc' mesta,

v šoli na konc' mesta,

se vsak dan kaj zgodi,

nas ljubezen gor drži.